

РЕШЕНИЕ

№ 1018

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 20.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **6459** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) вр. чл. 4, ал. 1 вр. чл. 96 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Акт за установяване на задължения по декларация № ДНД18-ТД26-127/48 от 06.02.2019 г., издаден от главен инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи – Надежда/В.“, в частта на установеното задължение за такса битови отпадъци (ТБО) за периода от 01.08.2018 г. до 31.08.2018 г., потвърден с Решение № СФД19-РД28-126/24.04.2019 г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

В жалбата се излагат съображения, че установеният с АУЗД размер на такса битови отпадъци е определен неправилно за период от 1 месец в нарушение на чл. 67, ал. 3 ЗМДТ. На следващо място жалбоподателят поддържа, че са налице основания за определяне на размера на такса битови отпадъци за периода 01.04.2018 г. – 31.12.2018 г. по реда на чл. 22, т. 1 Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО) съобразно вида и броя на съдовете, съхраняването им и честотата на сметоизвозване. Развити са съображения, че са изпълнени всички предпоставки по чл. 25, ал. 3 НОАМТЦУПСО за определяне на такса битови отпадъци съобразно количеството на битовите отпадъци, вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване. Според жалбоподателя размерът на таксата за битови отпадъци е изчислен в нарушение на чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 ЗМДТ, тъй като не съответства на

необходимите действителни разходи на СО по предоставяне на съответната услуга. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, I-во отделение, 3 състав, след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 92, том II, рег. № 2903, дело № 260 от 2018 г. (л. 120 и сл.) [фирма] е придобило недвижими имоти, находящи се в [населено място], район „Надежда“, [улица], включително поземлен имот с идентификатор 68134.1372.2057 с площ 88 251 кв.м, с трайно предназначение на територията – урбанизирана, с начин на трайно ползване – за друг вид производствен, складов обект.

След придобиването на имота [фирма] е подало данъчна декларация по чл. 14 ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти с вх. № [ЕГН] от 14.05.2018 г. (л. 97 и сл.)

С декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО с вх. № СФИ18-ТД26-338 от 29.06.2018 г. (л. 35) дружеството е поискало таксата за битови отпадъци да се определя по реда на чл. 22, ал. 1 НОАМТЦУПСО – според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете на съхраняването им и честотата на сметоизвозване. Посочено е 1 бр. кофа 1100 литра с честота на сметоизвозване – веднъж седмично.

Установява се, че с декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО с вх. № СФИ17-ТД26-5331 от 27.11.2017 г. (л. 143) прехвърлителят на процесния имот – ИХБ Е. АД, е поискал таксата за битови отпадъци да се определя по реда на чл. 22, ал. 1 НОАМТЦУПСО – според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете на съхраняването им и честотата на сметоизвозване. Посочен е 1 бр. кофа 1100 литра с честота на сметоизвозване – веднъж седмично.

По искане на [фирма] с нареждане рег. № ДНД18-ТД26-127/12/15.01.2019 г. (л. 27 и сл.) на административен орган по приходите от състава на столична общинска приходна администрация, на длъжност старши инспектор в отдел „Общински приходи – Надежда/В.“, дирекция „Общински приходи“ при СО, е образувано административно производство по чл. 107, ал. 3 ДОПК за установяване на публичните общински вземания за местни данъци и такси за недвижим имот, находящ се в [населено място], район Надежда, [улица], представляващ земя с идентификатор 68134.1372.2057 за периода 01.08.2018 г. – 31.08.2018 г.

С писмо рег. № ДНД18-ТД26-127/28 от 17.01.2019 г. [фирма] е уведомено за образуваното административно производство по чл. 107, ал. 3 ДОПК.

С АУЗД № ДНД18-ТД26-127/48 от 06.02.2019 г., издаден от Е. И. Д. на длъжност главен инспектор в отдел „Общински приходи – Надежда/В.“, дирекция „Общински приходи“ при СО, са установени публични общински задължения на [фирма] за периода от 01.08.2018 г. до 31.08.2018 г. за данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци, ведно със законните лихви, както следва: ДНИ в размер на 2 250,90 лева и лихва в размер на 13,13 лева и ТБО в размер на 7 855,59 лева и лихва 0,00 лева.

Актът е обжалван по административен ред пред директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при СО и е потвърден с

решение № СФД19-РД28-126/24.04.2019 г.

По делото са приети доказателствата, представени от ответника, с които се установява предоставяне на услуги по сметосъбиране, сметоизвозване, депониране на отпадъците и поддържане чистотата на териториите по отношение на процесния имот (л. 154 и сл.), както и заповед № СОА17-РД09-959/30.10.2017 г. на кмета на СО, с която са определени границите на територията на район Надежда, в които се извършва сметосъбиране и сметоизвозване.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

В настоящото производство се обжалва АУЗД № ДНД18-ТД26-127/48 от 06.02.2019 г., в частта на установеното задължение за такса битови отпадъци в размер на 7 855,59 лева за периода от 01.08.2018 г. до 31.08.2018 г.

Обжалваният АУЗД е издаден от компетентен орган, в кръга на определените му в закона правомощия, видно от приложената Заповед № СОА15-РД09-1394/05.12.2018 г. на кмета на СО (стр. 64) и доказателствата за заеманата от Е. Д. длъжност като главен експерт в Дирекция „Общински приходи“ (л.65 и л. 66). Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила – актът е мотивиран, като са изложени фактическите и правни основания за издаването му.

Налице е посоченото в жалбата отменително основание – противоречие на акта с материалния закон.

Съгласно чл. 66, ал. 1 ЗМДТ (в приложимата редакция - изм. и доп. - ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност. Разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от НОАМТЦУПСО също предвижда, че таксата се определя в годишен размер с решение на Столичния общински съвет ежегодно въз основа на одобрена план-сметка, включваща необходимите разходи за всяка дейност поотделно. С чл. 20, ал. 1 от Наредбата е регламентиран редът за заплащане на такса за битови отпадъци - на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която се дължи. В случаите, при които имотът е новопридобит, нормата на чл. 21, ал.1 от НОАМТЦУПСО предвижда, че такса за битови отпадъци се събира от началото на месеца, следващ придобиването на имота.

С оспорения АУЗД е установено задължение за ТБО за период от един календарен месец - м. 08. 2018 г. Анализът на горесцитираните норми обаче сочи, че размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година. Това е така, тъй като законодателят е предвидил размерът на таксата да се определя на годишна база (чл. 66, ал. 1 ЗМДТ) и са регламентирани срокове за плащане на определения годишен размер на ТБО (чл. 20, ал. 1 от НОАМТЦУПСО). Както в ЗМДТ, така и в издадената на основание чл. 9 от същия закон наредба, не е регламентирана възможност за определяне на размера на ТБО за период различен от календарна година. Изключение от този принцип е предвидено в чл. 21, ал.1 от НОАМТЦУПСО, съгласно който за новопридобити имоти такса за битови отпадъци се събира от началото на месеца, следващ придобиването на имота. В случая административният орган не е мотивирал определянето на задължение за ТБО за период от един календарен месец – м.08.2018 г., за процесния имот, който е придобит

от [фирма] на 15.03.2018 г., респ. размерът на ТБО е следвало да бъде определен за периода от 01.04.2018 г. до 31.12.2018 г.

В допълнение на гореизложеното следва да се посочи, че с нормата на чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ (в редакцията - изм. - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1.01.2022 г.) законодателят изрично е предвидил, че размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 67, ал. 3 ЗМДТ(изм. - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1.01.2022 г.), на която се позовава жалбоподателят: размерът на таксата за единица основа се определя в левове за всяка календарна година и се приема с решението на общинския съвет по чл. 66, ал. 3, т. 2 за одобряване на план-сметката. Цитираните редакции на двете правни норми не намират приложение спрямо спорното правоотношение, тъй като чл. 67 от ЗМДТ е изменен със ЗИД на ЗМДТ, обнародван в ДВ, бр. 88 от 2017 г., който закон съгласно § 21 от ПЗР влиза в сила от 1.01.2020 г. С § 39 от ЗИД на ЗКПО, обн. ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., са приети изменения на ЗМДТ, в т.ч. на § 21 от ПЗР на ЗИД на ЗМДТ (ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1.01.2022 г.), като думите „1 януари 2020 г.“ се заменят с „1 януари 2022 г.“. Следователно, ЗИД на ЗМДТ, обн. ДВ, бр. 88 от 2017 г., в т.ч. и изменението на чл. 67, влиза в сила от 1.01.2022 г., вместо от 01.01.2020 г. Независимо от това, от анализа на горепосочените разпоредби - чл. 66, ал. 1 ЗМДТ, чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, приложими към датата на издаване на оспорения акт, се обуславя категоричен извод за волята на законодателя за определяне на такса битови отпадъци за съответния имот в годишен размер.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че с оспорения АУЗД е установено задължение за ТБО за периода 01.08.2018 г. – 31.08.2018 г. в нарушение на материалния закон – чл. 66, ал. 1 ЗМДТ, чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 1 от НОАМТЦУПСО. Съгласно последната разпоредба (чл. 21, ал. 1 от Наредбата) за процесния имот, който е придобит на 15.03.2018 г., размерът на ТБО е следвало да бъде определен за периода от 01.04.2018 г. до 31.12.2018 г. В този смисъл - решение № 1817/04.02.2020 г., постановено по адм. д. № 11331/2019 г. по описа на ВАС, I отд. и решение № 2288/12.02.2020 г., постановено по адм. д. № 11329/2019 г. по описа на ВАС, I отд.

Обжалваният акт следва да бъде отменен, а преписката върната на компетентния административен орган за ново произнасяне по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК по заявление на [фирма], при спазване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и приложението на материалния закон.

Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, Столична община следва да бъде осъдена да заплати разноски по делото в размер на 50 лева - платена държавна такса.

Воден от горното, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Акт за установяване на задължения по декларация № ДНД18-ГД26-127/48 от 06.02.2019 г., издаден от главен инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи – Надежда/В.“, в частта на установеното задължение за такса битови отпадъци в размер на 7 855,59 лева за периода от 01.08.2018 г. до 31.08.2018 г., потвърден с Решение № СФД19-РД28-126/24.04.2019 г.

на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

ВРЪЩА делото като преписка на оправомощен инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи – Надежда/В.“ за ново произнасяне по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК по заявление на [фирма], при спазване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и приложението на материалния закон, в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 50 (петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: